

„Szívvel-lélekkel”
2016. május 3-6.

Élménybeszámoló a Határtalanul! tanulmányi kirándulásról

2016. május 3-6.

Írták: Lantos Zétény, Tóth Martin, Miklós Márk, Oláh József, Bányai Péter 7.a osztályos
tanulók

Már szeptember elején tudtunk a kirándulásról. Nagyon lassan telt az év és sokáig váraoztunk. Amikor végre eljött az a hét, amit már nagyon vártunk, akkor mindenki bezsongott és alig bírtunk magunkkal. Azon a héten hétfőn Angi nénivel, a történelemtanárral beszéltünk Trianonról és az erdélyi magyarságról és annak szokásairól, történelméről.

Kedden reggel indultunk Nagyszalontára, a Csonka tornyot látogattuk meg, ami nagyon tetszett majdnem mindenkinek. Ezután az Arany János szülőházát jelképező házat, ami gyönyörűen be volt rendezve. Ezután. Innen Dévára indultunk. Körülbelül 4 óra alatt meg is érkeztünk. Mindenki nagyon fáradt volt az utazás miatt. Elfoglaltuk a szobáinkat és pihentünk. Nemsokára lementünk vacsorázni. A vacsora finom volt.

Másnap a várakhoz mentünk. Először Déva várába mentünk felvonóval. Nagyon meredek volt az út, néhányan még féltek is, de szép volt a kilátás. Amúgy ezt csak úgy mellékesen megjegyezném, hogy a felvonó kabinja 10 személyes volt és minket körülbelül 15-en beprézeltek. A zsúfoltság ellenére jól éreztük magunkat. A vár gyönyörű volt és sokat sétáltunk is benne meg felfedeztük azt, de amikor vissza kellett menni, akkor mindenki próbált ellenállni. A Dévai vár után Vajdahunyad várához mentünk. Sokat kellett oda buszozni. A várhoz kicsi séta volt szükséges és egy kis várakozás, mert valamilyen filmet forgattak. Miután bejutottunk elénk tárult a hatalmas udvar ahol a szereplők és a személyzet fontoskodott. Úgy kellett menni a vár egyes részein, hogy ne zavarjuk a forgatást, de a vár maga szép volt. Volt egy olyan torony, amelyről el lehetett érni ez kisebb tetejét. A kínzókamra érdekes volt, mert kiállítottak embereket viaszból különböző kínzóeszközökön. Volt egy férfi, aki a kezeit hátrakötve lógott, egy másik meg egy parázssal megszórt tömlőben térdelt. Nagyon ijesztő volt, hogy az utóbb említett férfinél még hangeffektek is

**„Szívvel-lélekkel”
2016. május 3-6.**

voltak. A szórakoztató események után indultunk vissza a szállásra. Az útról csak annyit, hogy megálltunk a Csolnakosi-tónál, ahol miután lementünk a partra eleredt az eső. Mindenki futott vissza a buszhoz. Miután visszaértünk megint, akárcsak tegnap, pihentük majd elfogyasztottuk a finom vacsorát.

A harmadik napon Piskin a dédácsi arborétumba mentünk, ahol szét lehetett válni és mentünk az erdőben. Akkor, miután felültünk a buszra, mentünk a Szászvárosi Gyerekotthonba, ahol előadtuk a Ludas Matyit. A gyerekek kedvelték az előadást és a lányok állandóan ölelgették őket. Utána, megint Déván, megnéztük a zenélő szökőkutat. Szépen játszott és világított a víz. Ezzel fejeződött be az a nap.

A negyedik napon, pénteken indultunk haza. Senki nem akart haza menni, de sajnos menni kellett. Az út simán zajlott. Solymosváron megálltunk egy dombnál, amin egy vár romjai álltak. Felmentünk a várhoz, de útközben sokan kifáradtak. Szép volt a várrom. Aztán megindultunk lefelé a buszhoz. Miután mindenki megérkezett, elindultunk a templomhoz Máriaradnán. Nekem nagyon tetszett a templom és a csodatévő Mária kép. Akkor, amikor mindenki kinézelődte magát visszamentünk a buszhoz, persze itt is esett az eső. Végül megérkeztünk az iskola elé, ahol a szülők tárt karokkal fogadtak minket. Így telt a HATÁRTALANUL! pályázat által szervezett 4 nap.